

REGLUGERÐ

um vigtun sjávar afla.

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Skipstjóra fiskiskips er skylt að halda sjávar afla um borð í skipi sínu aðgreindum eftir tegundum, enda verði því viðkomið vegna stærðar fiskiskips. Skipstjóra er skylt að láta landa og vigta hverja aflategund sérstaklega samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar.

2. gr.

Allur afli skal veginn á hafnarvog í löndunarhöfn þegar við löndun aflans. Skal við vigtunina nota löggilta vog (bílvog, pallvog, krókvog) í eigu viðkomandi hafnar. Vigtun skal framkvæmd af starfsmanni hafnar sem hlotið hefur til þess löggildinga. Skal hinn sami vigtarmaður gefa út og undirrita vigtarnótu.

II. KAFLI

Vigtun innanlands.

3. gr.

Allur óísaður afli og ísaður afli sem ekki uppfyllir skilyrði um úrtaksvigtun samanber 4. gr., skal veginn samkvæmt ákvæðum 2. gr. Sé hafnarvog ekki í viðkomandi verstöð eða vigtun á hafnarvog verði ekki við komið, er sjávarútvegsráðuneytinu heimilt að leyfa vigtun með öðrum hætti, enda mæli samráðsnefnd skv. 15. gr. með því. Fiskkaupandi skal sækja skriflega um slíka undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar til hlutaðeigandi hafnarstjórnar. Hafnarstjórn skal senda umsókn um undanþágu ásamt umsögn til sjávarútvegsráðuneytis. Í umsókn skulu eftirfarandi upplýsingar koma fram:

1. Rök fyrir beiðni um undanþágu frá vigtun á hafnarvog
2. Tegund fiskverkunarhúss og verkað aflamagn s.l. tvö ár
3. Tegund fiskiskipa í viðskiptum við húsið – nöfn skipa í föstum viðskiptum.
4. Gera skal nákvæma grein fyrir hvernig staðið verði að vigtun, hvernig vogir verði notaðar og hvenær þær voru löggiltar.
5. Nöfn þeirra löggiltu vigtarmanna sem munu vigta aflann og hvenær þeir hlutu löggildinga. Þá komi fram hjá hverjum hinn löggilti vigtarmaður starfi.

Þegar ísaður afli sem ekki uppfyllir skilyrði um úrtaksvigtun sbr. 4. gr. hefur verið veginn skv. ákvæðum 2. gr. er vigtarmanni á hafnarvog heimilt að að draga allt að 3% frá vegnum afla vegna áætlaðs íss í afla. Þessi frádráttur skal koma fram á vigtarnótu og er því aðeins heimill að vigtarmaður á hafnarvog staðfesti með áritun á vigtarnótu að ís hafi verið í afla við löndun. Staðfestar upplýsingar um ískaup fiskiskipsins skulu liggja fyrir á aðgengilegan hátt hjá útgerð skipisins.

4. gr.

Þegar gert er að afla og hann ísaður til langrar geymslu í kassa, ker eða önnur ílát um borð í veiðiskipi er heimilt að vigta einungis hluta aflans enda standi veiðiferð lengur en tvo sólarhringa. Úrtaksvigtun er því aðeins heimil að sjávarútvegsráðuneytið hafi tekið út og samþykkt framkvæmd vigtunar hjá viðkomandi aðila enda mæli samráðsnefnd sbr. 15. gr. með því. Fiskkaupandi skal sækja skriflega um heimild til að úrtaksvigta til hlutaðeigandi hafnarstjórnar. Hafnarstjórnir skulu senda allar umsóknir ásamt umsögn til sjávarútvegsráðuneytis. Í umsókn skulu koma fram þær upplýsingar sem krafist er í 2. – 5. tölulið 1. mgr. 3. gr. reglugerðarinnar.

Löggiltur vigtarmaður velur úrtak úr afla og vegur það. Úrtak skal valið af handahófi þannig að það gefi sem réttasta mynd af aflanum. Vigta skal a.m.k. 20/100 hluta hvernar tegundar en þó getur vigtarmaður ákveðið þegar um er að ræða afla af sömu tegund úr einni veiðiferð sem er meiri en 20 tonn að einungis 10/100 hlutar aflans verði vegnir og 5/100 hlutar aflans ef aflinn er meiri en 100 tonn. Aflaum skal hvolfst úr ílátum, ís hreinsaður frá og fiskur úr hverju íláti veginn sérstaklega á löggilta vog. Pungi hvernar tegundar í farmi skal fundinn með því að margfalda fjölda íláta með meðalþunga sýna þeirrar tegundar. Sá vigtarmaður er valdi og vigtaði úrtakið skal ganga frá vigtarnótu í því formi sem ráðuneytið ákveður og undirrita hana. Nótunni skal skilað til hafnarstjóra í síðasta lagi næsta virka vinnudag eftir að afli hefur verið veginn.

Eftirfarandi upplýsingar komi fram á vigtarnótu:

1. Nafn skips og skrásetningarnúmer ásamt umdæmisnúmeri
2. Löndunarhöfn og löndunardagur
3. Kaupandi afla
4. Vegið aflamagn, sundurliðað eftir tegundum
5. Þar af undirmálsfiskur
6. Tegundir íláta (t.d. kör og kassar)
7. Ísmagn
8. Veiðarfæri
9. Verðmæti landaðs afla.

Reglur um varðveislu bókhaldsgagna gilda um gögn þessi.

Löggiltum vigtarmönnum sem jafnframt eru starfsmenn viðkomandi hafna og eftirlitsmönnum ráðuneytisins skal heimilt að fylgjast með löndun, vigtun og vinnslu afla, ásamt útflutningi á afla og afurðum. Eftirlitsmönnum skal heimill aðgangur að öllum vinnslusólum fiskverkana og birgðageymslum.

Reglur þessarar greinar gilda einnig um vigtun á fiskmörkuðum.

5. gr.

Þegar afli sem uppfyllir skilyrði um úrtaksvigtun sbr. 4. gr. er fluttur úr löndunarhöfn til vinnslu í öðru byggðarlagi má endanleg vigtun fara fram á vinnslustað, að uppfylltum eftirtöldum skilyrðum:

1. Allur afli ásamt ílátum og ís skal veginn þegar við löndun samkvæmt ákvæðum 2. gr. Vigtarmaður á hafnarvog skal telja ílát og draga þyngd þeirra frá vegnum afla.
2. Viðtakandi aflans sé fiskvinnslufyrirtæki eða fiskmarkaður, sem hefur leyfi ráðuneytisins til að úrtaksvigta sbr. 4. gr. Upplýsingar um endanlega veginn afla skulu berast til viðkomandi hafnaryfirvalda eigi síðar en einum sólarhring eftir að afli er veginn, þó eigi síðar en fjórum sólarhringum eftir að aflinn var veginn á hafnarvog. Berist upplýsingar ekki fyrir tilskilinn tíma, gildir upphafleg vigtun. Telji hafnarstjóri upplýsingar ótrúverðugar skal hann senda málið til úrskurðar ráðuneytisins.

3. Á vigtarnótu hafnarvogar komi fram upphafleg vigtun og fjöldi fláta ásamt niðurstöðu úrtaksvigtunar.

Um vigtun á afla sem fluttur er með gámum úr löndunarhöfn til sölu á innlendum fiskmörkuðum gilda ákvæði 6. mgr. 10. gr., enda séu tilskilin skilyrði uppfyllt.

III. KAFLI Vigtun á rækju.

6. gr.

Skipstjóra frystiskips sem frystir rækju um borð, er skylt að sigla skipi sínu til innlendrar hafnar í lok hverrar veiðiferðar. Þá skal hann strax og veiðum er hætt tilkynna veiðieftirliti sjávarútvegsráðuneytisins um áætlað aflamagn sbr. 2. mgr. 10. gr. og fyrirhugaðan löndunarstað.

Um meðafla rækjufrustiskipa skal fara skv. 12. gr.

Rækja veidd á Dohrnbanka skal vegin sérstaklega skv. ákvæðum 2. gr.

7. gr.

Rækju sem fryst er í öskjur skal vega skv. ákvæðum 2. gr. Vigtarmanni á hafnarvog er heimilt að draga þyngd umbúða frá vegnu aflamagni, síðan skal draga 10% frá vegna vatns í afla. Á vigtarnótu sem vigtarmaður gengur frá og undirritar skal koma fram upphafleg vigtun, þyngd umbúða og frádráttur vegna vatns í afla.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er heimilt að vigta einungis hluta framleiðslunnar enda skal staðið að vigtun, vali á úrtaki og upplýsingaskilum til hafnaryfirvalda skv. ákvæðum 2. og 3. mgr. 12. gr. Um útreikning á afla vísast að öðru leiti til 1. mgr. þessarar greinar.

8. gr.

Lausfryst rækja í pokum og blokkfryst rækja skal vegin skv. ákvæðum 2. gr. en endanleg vigtun má fara fram á vinnslustað að uppfylltum eftirtöldum skilyrðum:

1. Kaupandi sé fiskvinnslufyrirtæki sem hafi leyfi ráðuneytisins til að úrtaksvigta rækju sbr. 4. gr. Löggiltur vigtarmaður eða starfsmaður Rannsóknastofnunar fiskiðnaðarins vigti aflann. Staðið skal að vigtun í samræmi við reglur Rannsóknastofnunar fiskiðnaðarins um aðferð til ákvörðunar á nettóþyngd sjófrystrar rækju frá 1. janúar 1990.
2. Upplýsingar um endanlegt aflamagn skulu berast til viðkomandi hafnaryfirvalda eigi síðar en þremur sólarhringum eftir að afli var veginn. Berist upplýsingar ekki innan tilskilins tíma, gildir upphafleg vigtun. Telji hafnarstjóri upplýsingar ótrúverðugar skal hann senda málið til úrskurðar ráðuneytisins. Á nótu hafnarvogar komi fram upphafleg vigtun ásamt niðurstöðum úrtaksvigtunar.

9. gr.

Um vigtun á ísaðri úthafs rækju gilda ákvæði 4. gr. Þrátt fyrir kröfur um stærð úrtaks í 4. gr. getur vigtarmaður ákveðið að einungis séu veginir 5/100 til 10/100 hlutar aflans. Að loknu vali á úrtaki skal láta það í sérbúna ísskilju. Ísinn skal fleyttur ofan af og vatn látið síga af rækjunni í allt að tvær klukkustundir áður en rækjan er vegin.

Um vigtun á innfjarðarrækju gilda ákvæði 2. gr.

IV. KAFLI Vigtun erlendis.

10. gr.

Ef afli er seldur á erlendum uppboðsmarkaði sem hlotið hefur samþykki ráðuneytisins til vigtunar á afla, er heimilt að vigta hann þar, enda hafi afli verið ísaður og frágenginn til útflutnings um borð í veiðiskipi. Þá ber skipstjóra að tryggja að upplýsingar skv. 2., 3. og 4.

mgr. þessarar greinar berist veiðieftirliti sjávarútvegsráðuneytis. Að öðrum kosti gilda ákvæði 3. og 4. gr. um vigtun á afla sem seldur er óunninn á erlendan markað.

Sigli veiðiskip með eigin afla til sölu á markað erlendis, skal skipstjóri, strax þegar skipið hættir veiðum, senda veiðieftirliti sjávarútvegsráðuneytis upplýsingar í símskeyti (telexi eða telefaxi) þar sem tilgreint er magn hvernar fisktegundar, eins nákvæmlega og unnt er. Jafnframt skal tilgreina umboðsmann, sölustað og áætlaðan söludag. Dreifist afli til fleiri söluaðila erlendis skal þess getið sérstaklega.

Sé fyrirhugað að flytja út óunninn afla með öðru flutningsfari en veiðiskipi skal skipstjóri fiskiskips tryggja að tilkynnt sé um útflutt aflamagn sundurliðað eftir tegundum til veiðieftirlits sjávarútvegsráðuneytis áður en afli er settur um borð í flutningatæki. Tilkynning skal vera á þar til gerðu eyðublaði, er veiðieftirlitið lætur í té. Sé afli skips fluttur út í fleirum en einum gámi skal skila eyðublaði fyrir hvern gám. Því aðeins er heimilt að vega afla erlendis að hann hafi verið frágenginn til útflutnings um borð í fiskiskipinu og kórin (kassarnir) hafi verið flutt beint frá skipshlið í gám sem staðsettur er á bryggju í löndunarhöfn. Þá verði gámur fluttur tafalaust á erlendan markað.

Skipstjóri veiðiskips, sem landar afla erlendis og skipstjóri veiðiskips sem flytur óunninn afla úr landi skulu tryggja að umboðsmenn eða kaupandi erlendis sendi samdægurs skýrslur með skeyti (telexi eða telefaxi) til Fiskifélags Íslands um sölu viðkomandi skips erlendis, þar sem tilgreint er endanlegt magn hvernar fisktegundar, söluverð og skipaskrárnúmer veiðiskips.

Flutningafyrirtækjum sem annast flutning á afla á erlendan markað er skylt að senda sjávarútvegsráðuneytinu farmskýrslur á því formi sem ráðuneytið óskar og eigi síðar en 24 klst. eftir að flutningsfar lét úr höfn.

Reglur þessar gilda einnig þegar afli er fluttur með gámi úr löndunarhöfn til sölu á innlendum fiskmarkaði sem staðsettur er í öðru byggðalagi. Þó skulu hafnaryfirvöld innsigla gám að lokinni hleðslu hans áður en gámur er settur í flutningatæki. Löggiltur vigtarmaður á þeim innlenda fiskmarkaði sem selur aflann má einn rjúfa innsiglið og skal hann vega aflann skv. ákvæðum 4. gr. reglugerðar þessarar. Því aðeins er heimilt að senda aflann óveginn með gámum milli landshluta að sjávarútvegsráðuneytið hafi tekið út og samþykkt framkvæmd vigtunar hjá viðkomandi fiskmarkaði, enda mæli samráðsnefnd sbr. 15. gr. með því. Sækja skal skriflega um heimild til að taka á móti afla með framangreindum hætti til hlutaðeigandi hafnarstjórnar. Hafnarstjórnir skulu senda allar umsóknir ásamt umsögn til sjávarútvegsráðuneytis.

V. KAFLI

Vinnsluskip.

11. gr.

Skipstjórar frystiskipa og skipa er vinna afla í salt, skulu strax þegar veiðum er hætt tilkynna veiðieftirliti sjávarútvegsráðuneytisins um áætlað aflamagn skv. 2. mgr. 10. gr. og fyrirhugaðan löndunarstað. Er þeim skylt að sigla skipi sínu til innlendar hafnar í lok hvernar veiðiferðar.

12. gr.

Við löndun úr frystiskipum skal vega hverja frameiðslutegund sérstaklega skv. ákvæðum 2. gr. Heildarþungi á hafnarvog, að frádregnum umbúðum og pöllum, skal lagður til grundvallar útreiknings á afla skipsins skv. reglum um nýtingastuðla og ís í umbúðum sem ráðuneytið gefur út.

Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. er heimilt að vigta einungis hluta frameiðslunnar, enda hafi sjávarútvegsráðuneytið samþykkt hvernig staðið skuli að vali á úrtaki hjá viðkomandi aðila og samráðsnefnd skv. 15. gr. mælt með því. Skipstjóri (útgerð) skal sækja skriflega um heimild til slíkrar vigtunar til viðkomandi hafnarstjórnar. Hafnarstjórnir skulu senda allar umsóknir ásamt umsögn til sjávarútvegsráðuneytisins. Í umsókn komi fram hvaða löggiltu vigtarmenn muni velja úrtak til vigtunar.

Löggiltur vigtarmaður skal af handahófi velja það úrtak sem vigta skal þannig að það gefi sem réttasta mynd af framleiðslunni. Vigta skal a.m.k. 20/100 hluta hverrar afurðar sem framleidd er, en þó getur vigtarmaður ákveðið þegar um er að ræða framleiðslu af sömu tegund úr einni veiðiferð sem er meiri en 20 tonn að einungis 10/100 hlutar framleiðslunnar verði vegnir og 5/100 hlutar ef framleiðslan er meiri en 100 tonn. Þá skal hinn sami vigtarmaður telja fjölda þeirra eininga (t.d. kassa og pakkninga) sem framleiddar voru af hverri afurð og landað úr viðkomandi skipi. Jafnframt skal hann undirrita og ganga frá yfirliti yfir fjölda eininga af hverri afurð sem landað var og skila því til hafnarstjórnar eigi síðar en næsta vinnudag eftir að framleiðslu hefur verið landað. Vega skal úrtakið skv. ákvæðum 2. gr. og draga frá umbúðir og palla. Pungi hverrar tegundar í farmi skal fundinn með því að margfalda fjölda eininga með meðalþunga sýna þeirrar afurðar. Um útreikning á afla vísast að öðru leiti til 1. mgr. þessarar greinar.

VI. KAFLI Ýmis ákvæði.

13. gr.

Teljst undirmálsfiskur að hluta utan kvóta skal honum haldið aðgreindum frá öðrum afla og veginn sérstaklega. Löggiltur vigtarmaður staðfesti á vigtarnótu hversu mikill undirmálsfiskur er í hverri veiðiferð. Til að staðfesting vigtarmanns verði tekin til greina þarf staðfesting jafnframt að berast sjávarútvegsráðuneytinu með aflaskýrslum fyrir viðkomandi tímabil.

Allur hausaður fiskur reiknast til aflamarks.

Allur undirmálsfiskur seldur óunninn erlendis reiknast að fullu til aflamarks.

14. gr.

Hafnaryfirvöld skulu hafa umsjón með að þeim reglum sem settar hafa verið um vigtun á hverjum löndunarstað sé framfylgt. Verði þau vör við að brotið sé gegn ákvæðum reglugerðar þessarar skulu þau tilkynna slíkt til veiðieftirlits sjávarútvegsráðuneytisins.

15. gr.

Sérstök samráðsnefnd, skipuð einum fulltrúa tilnefndum af Hafnasambandi sveitarfélaga og einum tilnefndum af samgönguráðherra, auk formanns sem skipaður er af sjávarútvegsráðherra án tilnefningar, skal fjalla um álita- og ágreiningsmál varðandi vigtun afla. Skal nefndin gera tillögur um fyrirkomulag vigtunar þar sem almennum reglum verður ekki við komið sbr. 3. gr., 4. gr., 2. mgr. 7. gr., 10. gr. og 2. og 3. mgr. 12. gr.

16. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum, samkvæmt ákvæðum laga nr. 38, 15. maí 1990 um stjórn fiskveiða. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála. Ráðuneytinu er ennfremur heimilt vegna brota á ákvæðum reglugerðar þessarar, að svipta skip leyfi til veiða í tiltekinn tíma, sbr. 2. mgr. 20. gr. laga nr. 38, 15. maí 1990.

17. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ákvæðum laga nr. 38, 15. maí 1990, um stjórn fiskveiða og öðlast gildi 1. janúar 1991. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð nr. 567, um vigtun sjávarafla frá 28. nóvember 1989.

Sjávarútvegsráðuneytið 14. desember 1990.

Halldór Ásgrímsson.

Árni Kolbeinsson.